

Prima instanță - (Judecătoria Cahul) L. Turculeț

Instanța de apel - (Curtea de Apel Cahul) V. Movilă, N. Veleva, E. Dvurecenshii

ÎNCHEIERE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Nina Vascan, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Natalia Covaliov în interesele Întreprinderii Mixte „Moldcell” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Mixtă „Moldcell” Societate pe Acțiuni împotriva lui Andrei Dumitrașcu cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 12 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea Mixtă „Moldcell” Societate pe Acțiuni și menținută hotărârea Judecătoria Cahul din 15 mai 2017,

c o n s t a t ă:

La 07 martie 2017 avocatul ÎM „Moldcell” SA a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Dumitrașcu, solicitând încasarea datoriei contractuale în sumă de 6 017,58 lei, a taxei de stat în sumă de 270 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1 000 lei.

Motivele cererii de chemare în judecată, astfel după cum au fost expuse de reclamant, pot fi rezumate după cum urmează.

La 14 ianuarie 2013 între ÎM „Moldcell” SA în calitate de operator și Andrei Dumitrașcu în calitate de abonat, a fost încheiat un contract de abonament și acord suplimentar, potrivit căruia Andrei Dumitrașcu a beneficiat de opțiunea promoțională de procurare a unui telefon mobil la preț special, cu condiția achitării abonamentului lunar pe perioada prevăzută în contract.

Conform prevederilor acordului, părțile răspund pentru neexecutarea obligațiilor sale fără restricții.

Astfel, reclamantul a invocat că, deoarece abonatul a încetat să achite abonamentul lunar, a cauzat operatorului un prejudiciu ce constă din datoria și compensația în mărime de 4 011,72 lei, precum și, penalitatea conform pct. 1.1 din acordul suplimentar în mărime de 0.5% pe zi, pentru 100 zile de întârziere penalitatea constituind 2 005,86 lei.

Reține că debitorul nu a efectuat careva achitări, iar suma totală a datoriei constituie 6 017,58 lei.

În drept acțiunea este întemeiată în baza prevederilor art. art. 525 alin. (1), 624 alin. (1), (3), 970 alin. (1), 978 alin. (1), (3) din Codul civil și art. 166-167 din Codul de procedură civilă.

Prin hotărârea Judecătoria Cahul din 15 mai 2017 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de ÎM „Moldcell” SA împotriva lui Andrei Dumitrașcu cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea soluției, prima instanță a menționat că, actele cauzei nu conțin date cu privire la dinamica calculării datoriei și achitărilor efectuate, iar în ședința de judecată nu s-a stabilit cu certitudine că ÎM „Moldcell” SA într-adevăr a oferit pârâtului Andrei Dumitrașcu telefonul mobil de model Huawei G330.

La fel, instanța de fond a indicat că reclamantul nu a confirmat nici faptul transmiterii cartelei SIM care urma să fie utilizată în rețeaua de telefonie mobilă a reclamantului.

Astfel, instanța a reținut că, faptul primirii de către pârât a dispozitivului nu a fost probat, la materialele cauzei lipsind Actul de predare-primire, prevăzut de dispozițiile Acordului suplimentar la contractul de abonament pentru abonații Moldcell.

Ne fiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 26 mai 2017 ÎM „Moldcell” SA a declarat apel, prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătoria Cahul din 15 mai 2017 și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 12 octombrie 2017 s-a respins apelul declarat de ÎM „Moldcell” SA și s-a menținut hotărârea Judecătoria Cahul din 15 mai 2017.

La 22 decembrie 2017, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 84), avocatul Natalia Covaliov în interesele ÎM „Moldcell” SA a declarat recurs împotriva deciziei Curții Apel Cahul din 12 octombrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii și încasarea de la Andrei Dumitrașcu a datoriei în mărime de 6 017,58 lei a taxei e stat în sumă de 608 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1 000 lei.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, reiterând argumentele și circumstanțele de drept și de fapt invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele de judecată inferioare.

În drept, recursul a fost întemeiat în baza art. art. 429, 432 alin. (2) lit. c), 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 01 noiembrie 2017, însă dovada legală de recepționare a acestora lipsește.

Totodată, în cererea de recurs, reprezentantul recurentului a indicat că a luat cunoștință cu decizia integrală la 10 noiembrie 2017.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 434 Codul de procedură civilă, recursul depus la 22 decembrie 2017 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmets împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat avocatul Natalia Covaliov în interesele ÎM „Moldcell” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Natalia Covaliov în interesele Întreprinderii Mixte „Moldcell” Societate pe Acțiuni.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Nina Vascan

Dumitru Mardari